

Nr 404.

Av herr **Spångberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 38, med förslag till förordning om moderskapspenning m. m.*

Socialistiska riksdagsgruppen har upprepade gånger motionerat om effektiva statliga åtgärder för beredande av tillfredsställande moderskapshjälp. Motionerna har visserligen avslagits, men frågan har dock trängt sig fram och blivit mer och mer aktuell. De förbättringar som vidtogos 1931 var ju ett steg framåt, men det har sedan visats, att den socialistiska gruppens kritik av dessa reformer var fullt berättigad. Det är därför med tillfredsställelse man tar del av regeringspropositionen nr 38 med förslag till förordning om moderskapspenning m. m. Denna tillfredsställelse är desto större, som man kan konstatera, att propositionen delvis bygger på samma synpunkter som tidigare framförts i de socialistiska motionerna. Sålunda har beloppen över lag höjts mer i jämnhöjd med de från socialistiskt håll föreslagna, och den stora massan kvinnor i svag ekonomisk ställning får större möjlighet att erhålla hjälp. För att de nya bestämmelserna skola bli levande verklighet är det dock nödvändigt, att vederbörande institutioner och enskilda personer — framför allt förlossningsanstalter och barnmorskor — åläggas att lämna barnaföderskorna all erforderlig upplysning om hithörande bestämmelser.

Socialistiska gruppen kan likväl inte ansluta sig till vissa bestämmelser som föreslås i regeringspropositionen. Den anmälningsavgift av två kronor, som kvinnorna, enligt paragraf fem i förslag till förordning om moderskapspenning, ha att erlägga, bör utgå ur förordningen. I den mån sjukkassorna ha utgifter, som nu täckas av dessa två kronor, bör dessa betalas av staten.

Vidare bör själva moderskapspenningen, som i propositionen föreslagits till sjuttiofem kronor, höjas till etthundra kronor. Moderskapsunderstöds-sakkunniga anförde på sin tid att kostnaderna vid barnsbörd i regel gick till omkring hundra kronor, men nöjde sig av »finansiella skäl» med att föreslå femtio. Befolkningskommissionen har likaledes kommit till den uppfattningen, att dessa kostnader kunna uppskattas till *minst* hundra kronor, och kommissionen har räknat med utgiftsposter som komma upp till lägst nitio och högst etthundratio kronor. Även befolkningskommissionen anser dock, att det av »statsfinansiella skäl inte är möjligt att för närvarande föreslå en sådan moderskapspenning» utan föreslår 75 kronor »som i varje fall täcker större delen av kostnaderna». Det visar sig således här, att av de hittills framförda förslagen på moderskapspenning de av socialisterna i föregående motioner föreslagna hundra kronor ej överstiga det faktiska behovet och vi ha härför all anledning att fasthålla vid denna summa.

Slutligen har socialistiska gruppen tidigare krävt fri vård å förlossningsanstalt samt fri läkar- och barnmorskevård för alla barnaföderskor. Även detta är en riktig linje, som bör följas vid fastställande av nya statsåtgärder för effektiv moderskapshjälp. Detta innebär jämväl uppförandet av tillräckligt antal förlossningsanstalter eller barnbördsavdelningar.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att förslaget om anmälningsavgift av två kronor i paragraf 5 av förslaget till förordning om moderskapspenning avslås; att moderskapspenningen höjes till etthundra kronor.

Stockholm den 3 februari 1937.

Aug. Spångberg.

K. Kilbom.

Arvid Olsson.

Nils Flyg.

Vikt. Herou.

Verner Karlsson.